

Dziesięć przykazań wychowywania dzieci

- I. Okaż twojemu dziecku trwałą, nieustającą miłość i opiekę – jest to tak ważne dla jego umysłowego i duchowego zdrowia jak pożywienie dla ciała.
- II. Bądź hojny w poświęcaniu dziecku swojego czasu i okazywaniu mu twojego zrozumienia – bawienie się z dzieckiem lub czytanie na głos liczy się o wiele więcej niż uporządkowane, funkcjonujące bez zakłóceń gospodarstwo domowe.
- III. Umożliwiaj twojemu dziecku zdobywanie nowych doświadczeń i już od pierwszych dni jego życia „zanurz” je w mówionym języku – wzbogaca to jego rozwój duchowy.
- IV. Zachęcaj dziecko do zabawy w każdej formie: w pojedynkę, z innymi dziećmi, do badania świata, eksperymentowania, budowania, kreatywnego tworzenia.
- V. Chwal częściej i głośniejszymi wysiłkami niż osiągnięciami.
- VI. Powierжай dziecku stale rosnącą odpowiedzialność – podobnie jak i inne umiejętności trzeba ją stale trenować.
- VII. Pamiętaj o tym, że każde dziecko jest wyjątkowe, jedyne w swoim rodzaju – sposób, w jaki traktujesz jedno dziecko, który jest dla niego zupełnie w porządku, dla drugiego może być niewłaściwy.
- VIII. Pokazuj swoją dezaprobatę i niezadowolenie w taki sposób, który nie będzie oznaczał dla wieku, osobowości i rozumienia dziecka zbyt wygórowanych wymagań.
- IX. Nigdy nie używaj groźby pozbawienia dziecka miłości albo groźby, że je komuś oddasz. Możesz odrzucać i nie akceptować jego zachowania, ale nie pozwól nigdy, by zrodziło się w nim podejrzenie, że możesz odrzucać jego osobę.
- X. Nie oczekuj wdzięczności. Twoje dziecko nie prosiło się, żeby przyjść na świat – to była twoja decyzja.

Te dziesięć punktów to jakby ogólne wytyczne wychowywania. W przypadku poszczególnych dzieci wychowanie musi się zawsze kierować indywidualnymi cechami osobowości dziecka.

P. Pauling *Szczęśliwe dzieci, czyli udane wychowanie*